

Publicerad 2007-08-22 21:01 av tingeling
utspridda själabitar och spruckna vägkanter.

När allt ändrat sig
och de fyra väggarna
vill spricka av de ord
som hålls inne i
kvävda skrik i kvävda
skälvande hjärtan.

Då, då minns jag
att jag valde fel
väg vid vägskalet
då jag var tre och
tappade bort en
bit av själen.

Jag letade aldrig.

Minns dock min vita skor som blev en stark kontrast mot den smutsiga vägkantens sprickor och jag kände
mig bortgjord och överklädd.

De säger att man
inte ska gråta över
utspilld mjölk och
jag undrar om
man någonsin får
lov att gråta över
något utspillt alls?

betrakta utan att se.

Där går en som jag.
nej.
Där gick en som jag.

hennes förlust.
min förlust.
allas förlust.

Där gick den andra vägen

Där gick en bit av min själ.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren tingeling med Poeter.se id #17084 innehar upphovsrätten